

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдия Емилия Друмева към Определението от 02.12.2010 г. по к.д. № 14/2010 г.

Считам, че определението за прекратяване на делото е произнесено необосновано рано в протичащия конституционен процес, тъй като основанието за прекратяването засяга същността на конкретния спор; поради това искането трябваше да бъде допуснато и разгледано в процесната фаза по същество, когато се събират доказателства, в т.ч. становищата на заинтересуваните страни.

С определението си от 02.12.2010 г. Съдът е отклонил като недопустимо искането на омбудсмана за установяване противоконституционност на законова разпоредба и е прекратил делото, защото е направил извода, че оспорването на конкретния законов текст засяга не права на граждани, за което омбудсманът е компетентен да сезира Съда, а интереси на търговско дружество.

Съдът е направил този извод във фазата по допустимост. Поначало в конституционния процес, за да може едно искане да стигне до фаза на допустимост, то е било проверявано относно сезиращия субект, предмета на делото, мотиви и други изискуеми реквизити и едва след преценката, че тези нормативно установени изисквания са спазени, председателят на Съда разпорежда образуване на конституционното дело, определя докладчик и дата на разглеждането. Заслужава отбелязване, че настоящото определение за прекратяване не съдържа произнасяне, че искането е нередовно. И това е потвърждение, че посоченото основание за прекратяване - омбудсманът е надхвърлил компетенциите си, засяга същността на спора и сърцевината на омбудсмана като специализиран правозащитен орган, изрично оправомощен от Конституцията да сезира Конституционния съд точно за закони, нарушаващи права и свободи. Налага се изводът, че прекратяването на делото с аргумента, че в случая няма засягане на права и свободи, а корпоративни интереси, представлява произнасяне по съществото на спора, при което обаче разглеждането по същество при спазване на стриктните правила на конституционния процес, гарантиращи и улесняващи диренето на обективната истина, просто не се е състояло.

Известно е, че по действащото българско право гражданите не могат да сезират пряко Конституционния съд с жалби, че законови разпоредби нарушават техни конституционни права и свободи. Омбудсманът е органът, предвиден от Конституцията, който филтрира такива жалби и преценява кои да отпрати към Конституционния съд. Поради тази ясна конституционна даденост и принципа за правовата държава преценката на омбудсмана като конституционен орган симетрично заслужава полагашо се разглеждане в дълбочина и по същество от Конституционния съд, което в случая му е отказано.

По изложените съображения останах на особено мнение.

Съдия: **Емилия Друмева**